

[Kjeld Olesen.]

til nu skal væk fra uddannelse og produktion, så er der tale om besparelser, der kan gøres op i adskillige hundrede millioner kr. Så siger det radikale venstre, og det er sådan den store fanfare: vi har jo i kommissionen foreslået, at vi skal have forsøg med 8 måneders tjenestetid — nu blev det altså ikke 8 måneder, men 9 måneder. Jeg var til et møde i aftes i Karup, sammen med hr. Bilgrav-Nielsen for øvrigt, og ved indgangen lå der en stabel pjecer. Jeg tog en af dem med, og inden jeg faldt i søvn i aftes, læste jeg den igennem. Denne pjece er udgivet af det konservative folkeparti, og der står meget betegnende „Forsvaret“ på forsiden; den er pænt illustreret og pænt sat op. Der står under en overskrift „Rationalisering — nyt materiel“ følgende:

„I almindelighed vil det næppe være muligt på kortere tid end 12 måneder at uddanne de enheder, der indgår i beredskabsstyrken på en sådan måde, at de i givne situationer vil kunne anvendes.“

Det lyder hyggeligt. Her er tale om en mentalhygiejnisk foranstaltning. Her er tale om, at man siger: ok, vi skal have forsøget i gang, og der er almindelig tilslutning, men resultatet kender det konservative folkeparti. Man behøver i virkeligheden ikke at have noget forsøg, men når nu de radikale beder så pænt om det, så skal man også føje dem, og så snakker de ikke så højt i den tid. Jeg beder hr. Bilgrav-Nielsen om at tænke lidt over det, der står i denne pjece, der ikke er mange måneder gammel, den er udgivet i november måned, efter hvad der er oplyst over for mig.

Må jeg i øvrigt sige generelt om de radikales stilling i dette spørgsmål, at jeg synes det ville være i orden, hvis man sagde: vi er uenige med VK i disse spørgsmål, men der er så mange andre ting, vi er enige om, og det synes vi vejer så meget, at vi skal bevare det samarbejde, vi har. Men jeg synes jo nok, at det står klart i dag, at prisen har været betydelig højere, end man egentlig har gjort sig klart.

Nu skal jeg ikke på dette tidspunkt trætte med lange citater, men to vil jeg have lov til at komme med. Det ene citat, er fra en artikel, som hr. Bilgrav-Nielsen skrev, vel beruset over den nye regering,

for den er skrevet i juni 1968. Den var aftrykt i Politiken den 16. juni 1968, og det, jeg vil citere fra denne artikel, er et par sætninger, der lyder:

„Den styrkemålsætning, vort nuværende forsvar bygger på, blev fastlagt i 1960, men i lyset af den stærkt ændrede europæiske politiske situation ville det være urimeligt nu 8 år efter at fastholde denne målsætning. Forsvaret bør nu indrettes på et lavere niveau og med en tjenestetid af kortere varighed end de 12 måneder, der er sat som mål i den nugældende lov.“

Heroverfor vil jeg have lov til at citere, hvad hr. Bilgrav-Nielsen skrev i det radikale venstres medlemsblad i september måned. Der står følgende:

„Den kommende debat om forsvaret må ikke forceres frem. Først må forsøgene med den kortere uddannelsestid afvikles og bedømmes. Forsvarskommissionen må have god tid til at foretage en grundig gennemgang af Seidenfadenrapporten, ligesom de sovjet-vesttyske aftaler må gennemdrøftes og vurderes. Herefter vil der være tilvejebragt et solidt grundlag for nye drøftelser. Og hvem ved, måske vil det da vise sig, at Danmarks udenrigs- og forsvarspolitiske situation er en sådan, at det end ikke med opbydelse af de enkelte partiers allerstærkeste ønsker vil være muligt at skabe uoverensstemmelse om den fremtidige [ordning].“

Jeg skal ikke karakterisere den holdningsløshed, der her er tale om. Jeg vil bare konstatere, at det altså er en del af prisen, og den synes man man vil betale. Man kunne have resigneret, men det ønskede man ikke. Man er faldet til patten, så man dårligt kan være her for smasken, var jeg lige ved at sige.

Til hr. Aksel Larsen vil jeg også gøre en enkelt bemærkning. Allerførst den, at uafhængigt af den sikkerhedspolitiske udvikling har SF et eneste dogme: total afrustning, ud af NATO. Der gives ingen nuancer, der er ingen vaklen. SF er så standhaftig og så dogmatisk i sin indstilling til forsvaret, at man end ikke, dengang vi drøftede bedre vilkår for de værnepligtige, ville være med. SF kunne ikke gå med til, at vi efterhånden skulle gå over til en egentlig aflønning af de værnepligtige.